ఈ వారం కథ

నిర్ణయం

-టి.వి. పద్మావతి

కోర్టు ఆవరణ దాటాక—

"ఇహ ఆలస్యం జరగదు. కేసు మనమే గెలుస్తాం" అంది లాయర్ శ్రీలత.

"వాళ్లు అటెండ్ కావడంలేదు. మరి ఎందుకు వాయిదాలు వేస్తారు" అడిగాడు.

లాయర్ చిన్నగా నవ్వింది.

ఆమాట నేను జడ్జిగారి నోటీస్‌కి తీసుకు వచ్చాను. గమనిస్తున్నాను అన్నారు. సో. సమయం దగ్గరపడినట్లే. వాయిదాలంటావా? ఇన్ని సంవత్సరాలు తిరిగారు. ఆమాత్రం మీకు తెలీదా?"

"ఒకే మేడమ్. నెక్స్ట్ మంత్ వొస్తాను."

"తప్పకుండా రావాలి."

ఒకటే రెండు వాయిదాలు అంతే. రాజమండ్రి వెళ్తున్నారా?" అంది.

"లేదు మేడమ్ తెనాలి వెళ్తున్నాను మా పెద్ద నాన్నగారిని కలుసుకుని వెళ్తాను."

ఒకే సీయూ లాయర్ శ్రీలత వెళ్లిపోయింది.

అశోక్ అక్కడే నిలబడి కోర్టువంక ఆవరణలోని ఎర్రపూల చెట్ల వంక చూస్తూ దీర్ఘంగా నిట్టూర్చాడు.

అతనికి అంతా కలగా ఉంది.

ఏడేళ్ల క్రితం పెళ్లి అయింది. పెళ్లినాటి తొలిరాత్రే ఆ అమ్మాయి మానసిక పరిస్థితి బాగాలేదని అర్థమైంది. ఒక్కసారిగా అతని హృదయం బద్దలైపోయింది. మంచి ఉద్యోగం, ఆస్తి వున్న అశోక్ తేరుకోలేకపోయాడు. ఒక ఏడాది కాలం ఎలాగో నెట్టుకుని వచ్చాడు. స్వతహాగా కాస్త మెతక స్వభావం కలవాడు కావడంవలన సర్దుకొనిపోవడానికి ప్రయత్నించాడు. కాలం గడిచేకొద్దీ ఆ అమ్మాయి ప్రవర్తన మరీ విపరీతంగా తయారైంది. అర్ధరాత్రుల లేచి తలవిరబోసుకుని మంచం మీద నుంచి లేచి ఎక్కడికో వెళ్లటానికి ప్రయత్నించేది. వంటచేస్తూ మధ్యలో ఆ పాత్రలన్నీ క్రిందకు నెట్టివేసేది. నిప్పువంక అలాగే చూస్తూ కూర్చునేది. మామూలుగా వున్నప్పుడు మాత్రం ఎంతో ప్రేమగా ఉండేది. అశోక్ భయంతో గడగడలాడేవాడు.

ఆఫీస్‌నుంచి వచ్చేసరికి ఏమి జరుగుతుందో, ఏమి వినవలసి వస్తుందో అని వణికిపోయేవాడు. అదీగాక తనకు చెప్పకుండా అలాంటి అమ్మాయిని పెళ్లి చేసినందుకు అతని మనసు కోపంతో మండిపోయేది. ఓ ఏడాది సంసారిక జీవితంతో విసిగిపోయాడు. చివరకు విడాకుల కోసం కోర్టు కెక్కాడు.

ఆ నాటినుంచి అతనికి మానసిక శాంతి కరువైపోయింది. కేసు అశోక్‌వైపు బలంగా ఉండటంతో ఎలావుంటే అలా జరుగుతుంది అని అమ్మాయి తరపువాళ్లు కోర్టుకు రావడం తగ్గించేశారు. త్వరగా కేసు విషయం తేలిపోతుందని తెలిసినా అశోక్ మనసు అశాంతిగానే ఉంటుంది. అది తేలేవరకు ఇంతే అనుకున్నాడు.

అందుకే ఎప్పుడు బెజవాడ వచ్చినా తెనాలి వెళ్తాడు. అతను పెరిగింది తెనాలిలోనే. పెదనాన్నగారింట్లోనే అతని బాల్యం గడిచింది. అక్కడకు వెళ్లిన నాలుగురోజులు అతని మనసు ఆనందంతో పరవళ్లు త్రొక్కుతుంది. అతని జీవితంలో ఆ కాసిన్ని రోజులే తృప్తికరమైనవి.

అశోక్ వెళ్లేసరికి వాసవి మల్లెమొగ్గలు ముందువేసుకుని కూచుని వుంది. సాగర్ వాటితో ఆడుకుంటున్నాడు. అశోక్‌ని చూడగానే వాసవి ముఖం ఇంత అయింది.

"ఇదే రావడం, పిన్ని బావుందా? తీసుకు రాకూడదూ" అంది గబ గబా.

"వుండవే. లోనకు అడుగు పెట్టనీ. తమరెప్పుడు దయచేశారు?"

"రెండ్రోజులైంది"

"బావగారు కూడా వచ్చారా?"

లేదురా ఆఫీసు క్యాంపులు.. అతనితో పెట్టుకుంటే కుదురుతుందా? నాన్నను చూడాలనిపించింది. అంతే వొచ్చేశాను.

"నువ్వు నిజంగా రౌడీ దానివేనే"

"నువ్వే లేడీ" ముద్దు ముద్దుగా అన్నాడు సాగర్.

"సోర్నీ. నిన్ను చూళ్లేదు నాన్నా. పొరపాటున మీ అమ్మను అన్నాను. క్షమించెయ్"అంటూ వాన్ని ఎత్తుకున్నాడు.

"వాడ్ని అలాగే కాసేపు తిప్పు. ఈలోపు పూలు కట్టుకుంటాను."

"పెదనాన్న లేరా?"

"మేడ మీద వున్నారు అంటూ పూలు మాల కట్టడంలో నిమగ్నమైంది వాసవి"

సాగర్‌ని ఎత్తుకుని మేడమీదకు వెళ్లాడు అశోక్.

భగవద్గీత చదువుతున్న సుందరయ్య అశోక్‌ని చూసి "ఇదేనే రావటం" అని అడిగాడు.

అశోక్ తల వూపి ఎదురుగా కూచున్నాడు.

సాగర్ వాళ్ల తాత ఒడిలోకి గెంతాడు.

సుందరయ్య కళ్లజోడు తీసి పక్కన పెట్టి అశోక్ వంక నిశితంగా చూశాడు. బాగా చిక్కినట్లు కనిపించాడు. అంతా విధి విలాసం అనుకున్నాడు.

"ఎంత దూరం వొచ్చింది అన్నాడు" సాలోచనగా.

వాయిదాలకు వాళ్లు రావటం మానుకున్నారు. త్వరలోనే డిసైడ్ అవుతుందని అంటున్నారు.

"అమ్మ బావుందా?"

ఆ...

ఇటువైపు ట్రాన్స్ ఫర్ పెట్టుకోకూడదూ. అందరం దగ్గరగా వుంటాం. అల్లుడు కూడా వీరాల ట్రై చేస్తున్నాడు.

"ఇప్పుడు వీలు పడదు పెదనాన్నా. మరో సంవత్సరం తర్వాత చూద్దాం"

"కింద శేషు ఉన్నాడా?"

"కనిపించలేదు. వాడి ఉద్యోగం విషయం ఏమిటి?"

ఆమాటతో చిన్నగా నవ్వేడు సుందరయ్య.

"రికమండేషన్, డబ్బు కావాలంటే ఎలాగో చేస్తాం. దానికితోడు అదృష్టం కూడా కావాలట. అది ఎక్కడనుంచి తేగలం. ఈ నాలుగు నెలలు చూస్తాను. లేకుంటే శుభ్రంగా ఇక్కడే ఏదో ఒక బిజినెస్ చేయిస్తాను"

"అది బెస్ట్. మీరెలాగూ రిటైర్డు అయ్యారుకదా! ఇద్దరికీ బావుంటుంది" అన్నాడు అశోక్.

ఏమిటో! రానురాను రోజులు ఎట్లా మారిపోతున్నాయ్? మా రోజుల్లో ఇలా వుంటే బ్రతగ్గలిగే వాళ్లమా? అన్నాడు సుందరయ్య.

అశోక్ లేచి అడ్డదిడ్డంగా ఉన్న పుస్తకాలు, వస్తువులు అన్నీ సర్దడం మొదలుపెట్టాడు. అశోక్ ఎప్పుడువచ్చినా ఇల్లంతా ఆడపిల్లకు మల్లే నీట్‌గా అద్దంలా వుంచుతాడు. సుందరయ్య చెప్పినా వినడు.

అశోక్, వాసవి, శేషు ముగ్గురూ కలిసి సెంటర్‌లో బాదంపాలు తాగి సినిమాకు బయల్దేరారు.

అశోక్ సాగర్‌వంక చూస్తూ

"సినిమా పూర్తిగా చూస్తామో లేదో! అన్నాడు"

"అంతా మన అదృష్టం మీద ఆధారపడివుంది అన్నాడు శేషు"

ముగ్గురూ నవ్వుకుంటూ సినిమా హాల్ దగ్గరకు వచ్చారు.

దూరంగా ఒకామె రెండేళ్లపాపను చంకలో వేసుకుని, అక్కడ నిల్చుని వున్న వాళ్లందర్నీ డబ్బులిమ్మని ప్రాధేయపడుతుంది.

అశోక్ రెప్పలార్పకుండా ఆమె వంకే చూస్తున్నాడు.

దుమ్ము, ధూళితో చిరిగిన, చీర, తైల సంస్కారంలేని జుట్టు, జిడ్డోడుతున్న ముఖం. దరిద్రదేవతకు మారురూపంలా ఉంది. అయితే ఆ ముఖం ఎక్కడో చూసినట్లుంది.

ఇంతలో ఆమె అశోక్ వాళ్ల దగ్గరకు వచ్చేసింది.

బాబూ. తిండిలేదు. పిల్లది చచ్చిపోతుంది. ఓ పావలా దానం చేయండి బాబూ మొగుడొదిలేసిన దాన్ని. కనికరించండి బాబూ అంటూ చేయి చాచింది.

అశోక్ తనకు తెలియకుండానే రూపాయి నోటు తీసి ఆమె చేతిలో వుంచాడు.

"ధర్మ ప్రభువులు... నూరేళ్లు వర్ధిల్లండి" అంటూ వెళ్తోంది.

అశోక్‌కి నమ్మటానికి వీల్లేకుండా వుంది.

"వాసూ. ఈమె మాధవిలా లేదూ?" అడిగాడు.

"మాధవే" అంది వాసవి.

ఆ మాటతో అశోక్‌కి స్పృహ తప్పినంత పని అయింది.

మాధవి అశోక్‌తో కలిసి చదువుకుంది. పదో తరగతిలోనే మాధవి చదువు మానేసింది. బాగా తెలివైన అమ్మాయి. వాళ్లనాన్నగారు ఒప్పుకోక చదువు మాన్పించారు.

అలాంటి మాధవి ఈరోజు. ఇలా ఊహించలేకపోయాడు అశోక్.

ఏమిటేది? ఇలా జరిగింది దూరంగా అడుక్కుంటున్న మాధవివైపు చూస్తూ నీరసంగా ప్రశ్నించాడు అశోక్.

"మాధవిని భర్త వొదిలేశాడురా అప్పట్నించి మానసికంగా పాడైపోయింది. ఒక విధంగా పిచ్చిదనే చెప్పాలి. రాత్రులు ఇక్కడే ఎక్కడో ఫుట్‌పాత్ మీద పడుకుంటుంది. ఒకసారి నేను పలకరించినా గుర్తించలేదు. "నీ మొగుడూ నిన్ను వదిలేశాడా పాపం! రా" అంటూ నా చేయి పట్టుకుంది. అందుకే పలకరించాలంటే భయం. ఇది జరిగి చాలా రోజులైంది. నీకు తెలీదా?" అంది వాసవి.

శేషు వెళ్లి టిక్కెట్స్ తీసుకుని వచ్చాడు.

చెదిరిన మనసుతో హాలులోకి వెళ్లి కూర్చున్నాడు అశోక్.

అతని మనసు కకావికలమై పోయింది.

తెర మీద ఏవో బొమ్మలాడుతున్నాయి. బొమ్మలన్నీ కలిసి కలిసి మాధవిగా తెరను ఆక్రమిచుకున్నాయి. పువ్వుల వోణీతో, గుండెలకు హత్తుకున్న పుస్తకాలతో చిరునవ్వుతో చక చకా నడిచివస్తున్న బాల్య స్నేహితురాలు కనిపిస్తోంది. అంతలోనే దీనంగా, హీనంగా చంకలో పసిపాపతో, కళ్లనిండా నీళ్లతో అడుక్కుంటున్న వాస్తవ దృశ్యం ఆ వూహను తుడిచేస్తోంది.

ఘోరం! ఘోరం! ఘోరం!!

"ఏమిటి బాబూ! సెకండ్ షో కూడా చూస్తావా?"వాసవి పిలుపుతో వులిక్కిపడి లేచాడు అశోక్.

సినిమా వొదిలేక మాధవికోసం అతని కళ్లు తీవ్రంగా గాలించాయి. ఎక్కడా కనిపించలేదు.

ఎక్కడో రోడ్డుపక్కన కుప్పతొట్టి సమీపంలోనో, మరో సినిమా హాలు దగ్గరో ఎక్కడో ఉంటుంది.

మరబొమ్మలా నడిచివస్తున్న అశోక్‌ని గమనించి

"ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నావ్? మాధవి గురించా?" అడిగింది వాసవి.

"కాదు కాదు" అన్నాడు అశోక్.

రెండురోజుల తర్వాత

"మరి నేను వస్తాను పెదనాన్నా అన్నాడు" అశోక్.

శేషుని రిక్షా పిలవమని చెప్పాడు సుందరయ్య.

"ఏమిట్రా రెండురోజులుగా ఆలోచనగా ఉన్నావు"

అశోక్ మాట్లాడలేదు.

వాసవి కూడా ఏమీ సమాధానం వస్తుందా? అని ఎదురు చూసింది.

సుందరయ్య మళ్లీ అన్నాడు.

"దిగులు పెట్టుకోకురా. ఇంతకాలం బాధపడ్డావు. ఇంకెంత? రెండు నెలలు. ఆ పీడ అంతటితో వదిలిపోతుంది. నా మాట నమ్ము"

అశోక్ దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తూ—

"నేనొక నిర్ణయానికి వచ్చాను పెదనాన్నా" అన్నాడు.

ఇంతలో రిక్షా వొచ్చింది.

సుందరయ్య, వాసవి ప్రశ్నార్థకంగా చూశారు.

"విడాకులు రద్దు చేసుకుంటున్నాను. మళ్లీ నా భార్యను నేను తెచ్చుకుంటాను" స్థిరంగా చెప్పి రిక్షాలో కూర్చున్నాడు.

సుందరయ్య నోటమాటరాక నిల్చుండిపోయాడు.

రిక్షా కదిలిపోయింది.